ADMINISTRATĪVĀ RAJONA TIESA
RĒZEKNES TIESU NAMS

Lietas Nr.A420253715
Lietas arhīva Nr.A42-00431-16/44

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rēzeknē 2016.gada 3.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese Solvita Pujāte,

piedaloties pieteicēja /pers. A/ pārstāvjiem /pers. B/ un /pers. C/, atbildētājas pusē pieaicinātās iestādes – Krāslavas novada domes pārstāvim /pers. D/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta sakarā ar /pers. A/ pieteikumu par Krāslavas novada pašvaldības iestādes "Sociālais dienests" faktiskās rīcības – neizskatot pieteicēja pārstāves /pers. B/ 2015.gada 10.aprīļa iesniegumu par mutvārdu iesnieguma pieņemšanu pēc būtības un iesnieguma veidlapas par asistenta pakalpojumu piešķiršanu neizsniegšanu atzīšanu par prettiesisku un personiskā kaitējuma 3000 *euro*, morālā kaitējuma 1000 *euro* un mantisko zaudējumu 200 *euro* apmērā atlīdzinājumu un pienākuma uzlikšanu Krāslavas novada pašvaldības iestādei "Sociālais dienests" un Krāslavas novada domei atvainoties pieteicējam par viņa tiesību aizskārumu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja /pers. A/ pārstāve /pers. B/ 2015.gada 10.aprīlī vērsās ar iesniegumu, kas noformēts krievu valodā, Krāslavas novada pašvaldības iestādē "Sociālais dienests" (turpmāk – Sociālais dienests), kurā lūdza pieņemt mutvārdu iesniegumu krievu valodā par iesnieguma veidlapas asistenta pakalpojumu piešķiršanai izsniegšanu.

Sociālais dienests 2015.gada 10.aprīlī /pers. B/ sniedza atbildi Nr.1.13/62, ka iesniegums tiek atstāts bez izskatīšanas, pamatojoties uz Valsts valodas likuma 10.panta 2. un 3.punktu un Iesniegumu likuma 7.panta pirmās daļas 1. un 4.punktu.

2015.gada 20.aprīlī /pers. B/ pārstāvis /pers. C/ vērsās ar iesniegumu (nosaukts par brīdinājumu) Krāslavas novada domē, kurā lūdza atvainoties /pers. B/ un atlīdzināt morālo kaitējumu 500 *euro* apmērā par Sociālā dienesta rīcību, neizskatot /pers. B/ 2015.gada 10.aprīļa iesniegumu pēc būtības un nepieņemot /pers. B/ mutvārdu iesniegumu krievu valodā.

Krāslavas novada dome (turpmāk – Dome) 2015.gada 12.maijā sniedza atbildi Nr.P-111/358, ka iesniegumi, t.sk. arī mutvārdu iesniegumi ir iesniedzami valsts valodā, tādējādi atzina Sociālā dienesta rīcību par tiesisku.

[2] Administratīvajā rajona tiesā 2015.gada 17.jūnijā saņemts pieteicēja pārstāves /pers. B/ pieteikums, kurā norādīts, ka ar Veselības un darbspēju ekspertīzes ārstu valsts komisijas (turpmāk –VDEĀVK) 2015.gada 7.aprīļa lēmumu /pers. B/ dēls /pers. A/ atzīts par 2.grupas invalīdu, kuram ir nepieciešams pavadošais asistents. Pamatojoties uz minēto lēmumu, Sociālajam dienestam bija pienākums nekavējoties noformēt /pers. B/ par asistentu. Piezvanot uz Sociālo dienestu 2015.gada 8.aprīlī, tika informēta, ka ir nepieciešams aizpildīt noteiktas formas veidlapu asistenta pakalpojumu piešķiršanai. Ierodoties Sociālajā dienestā 2015.gada 9.aprīlī, iesnieguma veidlapa netika izsniegta, atteikumu pamatojot ar to, ka jāuzraksta iesniegums veidlapas saņemšanai valsts valodā. 2015.gada 10.aprīlī netika izskatīts /pers. B/ iesniegums par mutvārdu iesnieguma par veidlapas asistenta pakalpojumu piešķiršanai izsniegšanu pieņemšanu un veidlapa netika izsniegta. Minēto Sociālā dienesta rīcību uzskata par prettiesisku un lūdz atlīdzināt personisko kaitējumu 3000 *euro*, morālo kaitējumu 1000 *euro* un mantiskos zaudējumus 200 *euro* apmērā, kā arī uzlikt pienākumu Krāslavas novada pašvaldības iestādei "Sociālais dienests" un Krāslavas novada domei atvainoties pieteicējam par viņa tiesību aizskārumu.

[3] Dome rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikumu uzskata par nepamatotu un noraidāmu, jo pārsūdzētā Sociālā dienesta rīcība ir likumīga, līdz ar to nav konstatējams pamats zaudējumu atlīdzinājumam.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāvi pieteikumu uzturēja uz tajā norādīto argumentu pamata. Atbildot uz tiesas jautājumiem /pers. B/ paskaidroja, ka Sociālajam dienestam bija pienākums aizpildīt iesniegumu par asistenta pakalpojumu piešķiršanu jau 9.aprīlī, jo /pers. B/ bija ārstu komisijas lēmums, ka pieteicējam nepieciešams asistents. Uzskata, ka /pers. B/ nekas nebija jālūdz. 10.aprīlī Sociālajā dienestā ieradās, jo vēlējās, lai /pers. B/ noformē asistenta pakalpojumu. Kancelejā pateica, ka jāraksta iesniegumi, kas tika iesniegti un piereģistrēti, taču nekas netika noformēts. 10.aprīlī ar /pers. E/ netikās. Savukārt /pers. C/ paskaidroja, ka /pers. B/ 10.aprīlī tikās ar /pers. E/, kura iedeva /pers. B/ iesnieguma veidlapu. Uzskata, ka Sociālajam dienestam bija pienākums pieņemt /pers. B/ iesniegumu par mutiska iesnieguma krievu valodā pieņemšanu, izsniegt viņai iesnieguma veidlapu un palīdzēt viņai to aizpildīt, norādīt, kādus dokumentus jāiesniedz, pārbaudīt, kādi dokumenti jau ir. Veidlapa netika izsniegta un nekas netika paskaidrots. Pēc saņemtās informācijas pa telefonu 8.aprīlī, 10.aprīlī /pers. B/ ieradās Sociālajā dienestā ar visiem nepieciešamajiem dokumentiem. /pers. B/ atteicās palīdzēt aizpildīt veidlapu un lika rakstīt iesniegumu. 10.aprīlī /pers. E/ atteica palīdzēt aizpildīt veidlapu, jo nav klientu pieņemšanas diena.

[5] Domes pārstāvis tiesas sēdē pieteikumam nepiekrita un paskaidroja, ka pieteicēja pārstāvji jauc faktus un datumus, kas ir arī pretrunā ar pieteikumā minēto. Tāpēc rodas šaubas par to patiesumu. Ņemot vērā, ka pieteikums un citi iesniegumu tika sagatavoti latviešu valodā, tad pieteicēja pārstāvei bija iespēja iesniegt iesniegumus valsts valodā un nestrīdēties, ka pieteicējam ir tiesības vērsties krievu valodā. Eiropas Cilvēktiesību tiesa 2006.gada 30.novembra sprieduma, lietā *Dmitrijevs pret Latviju*, 85.punktā ir norādījusi, ka neviena Eiropas cilvēktiesību un pamatbrīvību

aizsardzības konvencijā ietvertā norma negarantē valodas brīvību kā tādu, it īpaši tiesības izmantot sev vēlamo valodu saskarsmē ar publiskajām institūcijām. Tāpēc ir jānoskaidro, vai pieteicējam bija iespēja īstenot savu interešu aizsardzību valsts valodas nepārvaldīšanas dēļ. Nav apšaubāms, ka pieteicējs pats valsts valodā sazināties nespēj, taču pieteicējam bija iespēja īstenot savu interešu aizsardzību ar pārstāvja palīdzību.

[6] Tiesas sēdē tika nopratināta lieciniece /pers. E/. Lieciniece liecināja, ka VDEĀVK atzinuma saņemšanas laikā cilvēki netiek informēti, ko nozīmē pakalpojums – asistents. 9.aprīlī pēcpusdienā, kad /pers. B/ ar dēlu ieradās Sociālajā dienestā, viņai iesniegums par asistenta pakalpojumu piešķiršanu pa punktiem tika izskaidrots. /pers. B/ nesaprata, ko nozīmē asistenta pakalpojums, tas tika paskaidrots, kā arī izskaidrotas viņu tiesības. Taču nākamajā dienā iesniedza iesniegumu, lai pieņem viņas mutisko iesniegumu krievu valodā. /pers. B/ bija ļoti agresīva. Viņai vēlreiz izskaidroja iesniegumu un piedāvāja iesnieguma veidlapu, ko viņa paņēma. Tika uzrādīta ārsta izziņu, bet vēl vajadzēja uzrādīt izziņu no skolas. Atbildot uz jautājumiem liecināja, ka 9.aprīlī tika sniegta informācija, tā kā nepieprasīja, tad veidlapa pieteicējam netika izsniegta. Nākošajā tikšanās reizē /pers. B/ iedeva veidlapu, kaut to arī neprasīja. 20.aprīlī komitejas sēdes laikā /pers. B/ visi dokumenti bija un viņai tika piedāvāts aizpildīt iesnieguma veidlapu, taču viņa atteicās, pamatojot, ka aizpildīs tajā dienā, kad vadītāja būs darbā. Tāpēc viņas vienojās par 27.aprīli. /pers. B/ 20.aprīlī šo veidlapu uzrādīja vadītājai un jautāja, vai šis ir tas dokuments, kas jāaizpilda. No tā var secināt, ka viņa nemaz neapjauta, ka nepieciešamais iesniegums viņai jau ir.

Motīvu daļa

[7] Tiesa, uzklausot procesa dalībnieku paskaidrojumus, liecinieces liecības, pārbaudot lietas materiālus, atzīst, ka pieteikums kā nepamatots ir noraidāms.

[8] Tiesa konstatē, ka ar tiesneses 2015.gada 22.jūlija lēmumu, interpretējot pieteikumā ietverto prasījumu tā, kā to atbilstoši likuma normām būtu formulējis sapratīgs pieteicējs, ierosināta lieta pēc pieteicēja /pers. A/ pieteikuma par Sociālā dienesta faktisko rīcību, nepieņemot pieteicēja pārstāves /pers. B/ mutisku iesniegumu krievu valodā par iesnieguma veidlapas asistenta pakalpojumu piešķiršanu izsniegšanu, personiskā kaitējuma 3000 *euro*, morālā kaitējuma 1000 *euro* un mantisko zaudējumu 200 *euro* apmērā atlīdzinājumu un pienākuma uzlikšanu Sociālajam dienestam un Krāslavas novada domei atvainoties pieteicējam par viņa tiesību aizskārumu.

Taču no pieteicēja pārstāvju tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem tiesa secina, ka lietā ir precizējams prasījums, proti, par Sociālā dienesta faktiskās rīcības – neizskatot pieteicēja pārstāves /pers. B/ 2015.gada 10.aprīļa iesniegumu par mutvārdu iesnieguma pieņemšanu pēc būtības un iesnieguma veidlapas par asistenta pakalpojumu piešķiršanu neizsniegšanu atzīšanu par prettiesisku un personiskā kaitējuma 3000 *euro*, morālā kaitējuma 1000 *euro* un mantisko zaudējumu 200 *euro* apmērā atlīdzinājumu un pienākuma uzlikšanu Sociālajam dienestam un Krāslavas novada domei atvainoties pieteicējam par viņa tiesību aizskārumu.

[9] Pieteicējs citastarp pārsūdz Sociālā dienesta faktisko rīcību, atsakoties izskatīt pieteicēja pārstāves iesniegumu pēc būtības Iesniegumu likuma ietvaros par pieteicēja pārstāves mutiska iesnieguma krievu valodā pieņemšanu.

Tiesas ieskatā vispirms ir noskaidrojams, vai pieteikuma priekšmets ir iestādes faktiskā rīcībā – atbildes nesniegšana pēc būtības uz pieteicēja iesniegumu saskaņā ar Iesniegumu likumu.

Iesniegumu likuma 1.pants noteic, ka likuma mērķis ir veicināt privātpersonas līdzdalību valsts pārvaldē. Šis likums ir piemērojams gadījumā, kad persona vēršas iestādē ar lūgumu iegūt iestādes viedokli, izziņu vai informāciju par kādu jautājumu ar mērķi aktīvi iesaistīties valsts pārvaldē, un nav piemērojams, ja personas mērķis ir mainīt konkrētas tiesiskās attiecības publisko tiesību jomā.

Neatbildēšana uz iesniegumu kā faktiskā rīcība vērtējama tikai tad, ja persona iestādē ir vērsusies nevis ar lūgumu atrisināt konkrētu savas subjektīvās tiesības skarošu jautājumu, bet gan lai iegūtu iestādes viedokli, izziņu vai informāciju par kādu sabiedrisku vai citu jautājumu, ar kuru personas subjektīvās tiesības izmainītas netiek. Turklāt jautājumam, par kuru tiek prasīta atbilde, jābūt publisko tiesību jomā (*Senāta 2008.gada 11.janvāra sprieduma lietā Nr.SKA-47/2008 9.punkts, 2012.gada 26.aprīļa sprieduma SKA-318/2012 5.punkts*).

Turpretim, ja šāda personas iesnieguma mērķis ir vēlme izmainīt tās skarošu konkrētu tiesisko situāciju publisko tiesību jomā, pozitīvs vai negatīvs šāda iesnieguma risinājums uzskatāms par administratīvo aktu, tas ir, tā nav faktiskā rīcība (*sk., piemēram, Senāta 2009.gada 11.decembra sprieduma lietā Nr.SKA-672/2009 8.punktu*).

No pieteikuma un pieteicēja pārstāvju tiesas sēdē sniegtajiem paskaidrojumiem tiesa konstatē, ka pieteicēja pārstāve, iesniedzot iesniegumu Sociālajā dienestā, vēlējās, lai tiktu pieņemts viņas mutisks iesniegums krievu valodā iesnieguma veidlapas par asistenta pakalpojumu piešķiršanu izsniegšanai. No minētā secināms, pieteicējs ir vērsies Sociālajā dienestā ar iesniegumu, nevis ar mērķi saņemt atbildi par kādu ar valsts pārvaldi saistītu jautājumu un iesaistīties valsts pārvaldē, bet ar mērķi atrisināt konkrētus savas subjektīvās tiesības skarošus jautājumus.

Ievērojot minēto, secināms, ka pieteikuma priekšmets lietā nav iestādes faktiskā rīcība, atbildes nesniegšana pēc būtības uz pieteicēja iesniegumu Iesniegumu likuma izpratnē.

[10] Saskaņā ar Valsts valodas likuma 3.panta pirmo daļu Latvijas Republikā valsts valoda ir latviešu valoda. Savukārt saskaņā ar minētā likuma 5.pantu ikviena cita Latvijas Republikā lietotā valoda, izņemot lībiešu valodu, ir uzskatāma par svešvalodu.

Valsts valodas likuma 10.panta otrā daļa noteic, ka valsts un pašvaldību iestādes, tiesas un tiesu sistēmai piederīgās iestādes, kā arī valsts vai pašvaldību uzņēmumi (uzņēmējsabiedrības) no personām pieņem un izskata dokumentus tikai valsts valodā, izņemot šā panta trešajā un ceturtajā daļā un citos likumos noteiktos gadījumus. Šā panta noteikumi neattiecas uz personu iesniegumiem policijas un ārstniecības iestādēm, glābšanas dienestiem un citām iestādēm steidzamos medicīniskās palīdzības izsaukuma gadījumos, noziegumu izdarīšanas vai citu likumpārkāpumu gadījumos, kā arī tad, kad tiek izsaukta neatliekamā palīdzība ugunsgrēka, avārijas vai citos nelaimes gadījumos.

Valsts valodas likums pieļauj citas valodas lietošanu saziņā ar valsts iestādēm tikai izņēmuma gadījumos, kad ir ārkārtas situācija un sabiedriskās drošības un kārtības vai citu tiesību aizsardzībai būtiskāk ir informāciju saņemt, nevis norādīt uz iesniegumu neatbilstību valodas prasībām (*sk. Augstākās tiesas 2012.gada 6.februāra sprieduma lietā Nr.SKA-126/2012 8.punktu*).

Tātad tiesību normas noteic ārkārtas situācijas, kad ir pieļaujams, ka persona vēršas iestādē ar iesniegumu svešvalodā.

[11] Tiesa konstatē, ka pieteicēja pārstāve /pers. B/ Sociālajā dienestā iesniedza iesniegumu, kas noformēts krievu valodā un kam nav pievienots tulkojums valsts valodā.

Konkrētajā gadījumā tiesa nekonstatē kādu no Valsts valodas likuma 10.panta trešajā vai ceturtajā daļā vai citos likumos noteiktajiem izņēmuma gadījumiem.

Pieteicēja pārstāve 2015.gada 10.aprīļa iesniegumā krievu valodā norāda, ka nepārzina valsts valodu, līdz ar to lūdz pieņemt mutvārdu iesniegumu krievu valodā.

Valsts valoda ir konstitucionāli sargāta vērtība. Atkāpes no prasībām valodas lietošanā piemērojamas šauri (*skat. Augstākās tiesas Administratīvo lietu departamenta 2012. gada 6. februāra sprieduma lietā Nr. SKA-126/2012 13. punktu*).

Pieteicēja pārstāve nav norādījusi uz citiem attaisnojošiem apstākļiem, kas liedz iesniegumu iesniegt noformētu valsts valodā. Turklāt no liecinieces liecībām izriet, ka /pers. B/ netika prasīts iesniegt iesniegumu, lai saņemtu iesnieguma veidlapu asistenta pakalpojumu saņemšanai. Proti, iesniegums krievu valodā par mutiska iesnieguma pieņemšanu krievu valodā tika iesniegts pēc pieteicēja pārstāvja /pers. C/ ieteikuma nevis tāpēc, ka to būtu pieprasījis Sociālais dienests. Turklāt pieteicēju pārstāvju sniegtie paskaidrojumi tiesas sēdē ir gan savstarpēji pretrunīgi, gan pretrunīgi ar pieteikumā izklāstītajiem

apstākļiem, tādējādi tiesa apšauba pieteicēja pārstāvju sniegto paskaidrojumu patiesumu.

Ievērojot minēto, tiesa atzīst, ka Sociālais dienests pamatoti atteicās izskatīt pieteicēja iesniegumu pēc būtības, sakarā ar to, ka tas nav iesniegts valsts valodā. Tādējādi lietā šajā daļā nav konstatējama Sociālā dienesta prettiesiska rīcība.

[12] Pieteicējs citastarp pārsūdz Sociālā dienesta faktisko rīcību, neizsniedzot iesnieguma veidlapu asistenta pakalpojumu piešķiršanai.

Pieteikumā norādīts, ka 2015.gada 9.aprīlī, kad pieteicēja pārstāve kopā ar dēlu ieradās Sociālajā dienestā, viņai netika izsniegta iesnieguma veidlapa asistenta pakalpojumu piešķiršanai. No pieteicēja pārstāves paskaidrojumiem tiesas sēdē izriet, ka pieteicēja pārstāves prāt viņai nekas nebija jālūdz, bet Sociālā dienesta darbiniekiem pēc savas iniciatīvas nekavējoties bija jāpieņem lēmums par asistenta piešķiršanu pieteicējam, par asistenti pieņemot /pers. B/. Tāpat tiesas sēdē pieteicēja pārstāve paskaidroja, ka iesnieguma veidlapa netika izsniegta arī 10.aprīlī, bet pieteicēja pārstāvis paskaidroja, ka iesnieguma veidlapa 10.aprīlī tika izsniegta. Savukārt no liecinieces liecībām izriet, ka pieteicēja ne 9.aprīlī, ne 10.aprīlī aprīlī nelūdza izsniegt viņai iesnieguma veidlapu, ka lieciniece pēc savas iniciatīvas minēto veidlapu iedeva pieteicēja pārstāvei. Ievērojot, ka pieteicēja pārstāvju sniegtie paskaidrojumi ir pretrunīgi, tiesa priekšroku dod liecinieces sniegtajām liecībām. Turklāt no lietas materiāliem tiesa konstatē, ka 2015.gada 6.maijā ir noslēgts trīspusējs līgums par asistenta pakalpojumu sniegšanu pieteicējam.

Ievērojot minēto, tiesa nekonstatē Sociālā dienesta prettiesisku rīcību.

[13] Pieteikumā lūgts atlīdzināt personisko un morālo kaitējumu un mantiskos zaudējumus.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 92.pantu ikviens ir tiesīgs prasīt atbilstīgu atlīdzinājumu par mantiskajiem zaudējumiem vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas viņam nodarīts ar administratīvo aktu vai iestādes faktisko rīcību. Valsts pārvaldes iestāžu nodarīto zaudējumu atlīdzināšanas likuma 1.panta pirmā daļa noteic, ka šī likuma mērķis ir nodrošināt privātpersonai Satversmē un Administratīvā procesa likumā noteiktās tiesības uz atbilstīgu atlīdzinājumu par mantisko zaudējumu vai personisko kaitējumu, arī morālo kaitējumu, kas tai nodarīts ar valsts pārvaldes prettiesisku administratīvo aktu vai prettiesisku faktisko rīcību. Savukārt šā likuma 4.panta pirmā daļa noteic, ka iestāde zaudējumu var nodarīt ar darbību, izdodot prettiesisku administratīvo aktu vai veicot prettiesisku faktisko rīcību, vai arī ar bezdarbību, ja iestādei bija pienākums rīkoties, bet tā prettiesiski nav rīkojusies.

Tādējādi personai ir atzīstamas tiesības uz atlīdzinājumu tad, ja tiek atzīts, ka iestāde ir veikusi prettiesisku rīcību (izdevusi prettiesisku lēmumu), kas attiecīgi izraisījis personai zaudējumu vai kaitējuma rašanos.

Tā kā lietā nav konstatējama prettiesiska faktiskā rīcība, vai būtisks pieteicēja tiesību vai ar likumu aizsargāto interešu prettiesisks aizskārums, prasījums par morālā kaitējuma un mantisko zaudējumu atlīdzinājumu atzīstams par nepamatotu un noraidāms.

[14] Ar tiesneses lēmumu pieteicēja pārstāve pilnībā atbrīvota no valsts nodevas samaksas par pieteikuma iesniegšanu tiesā. Tā kā pieteikums tiek noraidīts, saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta ceturto daļu pieteicējiem būtu uzliekams pienākums atmaksāt valsts nodevu.

Administratīvā procesa likuma 126.panta piektā daļa noteic, ka šā panta ceturtajā daļā paredzētais pieteicēja pienākums pieteikuma noraidīšanas gadījumā samaksāt valsts nodevu nav attiecināms uz tiem pieteicējiem, kuri pieteikumu iesnieguši par administratīvo aktu sociālās drošības jomā (pensijas, pabalsti u.tml.). Ņemot vērā to tiesību un interešu nozīmīgumu, kuras pieteicējs bija vēlējies aizsargāt, izņēmuma kārtā tiesa (tiesnesis) arī citos gadījumos ar motivētu lēmumu var atbrīvot pieteicēju no pienākuma samaksāt valsts nodevu, ja pieteikums tiek noraidīts.

Tiesa izskatāmajā gadījumā atzīst par iespējamu izņēmuma kārtā atbrīvot pieteicēju no pienākuma samaksāt valsts nodevu.

Rezolutīvā daļa

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 126.panta piekto daļu, 246.-251.pantu, 289.pantu, 290.panta pirmo daļu, 291.panta pirmo daļu tiesa

nosprieda:

noraidīt /pers. A/ pieteikumu par Krāslavas novada pašvaldības iestādes "Sociālais dienests" faktiskās rīcības – neizskatot pieteicēja pārstāves /pers. B/ 2015.gada 10.aprīļa iesniegumu par mutvārdu iesnieguma pieņemšanu pēc būtības un iesnieguma veidlapas par asistenta pakalpojumu piešķiršanu neizsniegšanu atzīšanu par prettiesisku un personiskā kaitējuma 3000 *euro*, morālā kaitējuma 1000 *euro* un mantisko zaudējumu 200 *euro* apmērā atlīdzinājumu un pienākuma uzlikšanu Krāslavas novada pašvaldības iestādei "Sociālais dienests" un Krāslavas novada domei atvainoties pieteicējam par viņa tiesību aizskārumu.

Atbrīvot /pers. A/ no pienākuma atmaksāt valsts nodevu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rēzeknes tiesu namā.

Tiesnese Solvita Pujāte